

# СТАНОВИЩЕ

от проф. д. изк. н. Илия Манолов Александров

за дисертационния труд  
на **Валери Андонов Димчев** –  
Югозападен Университет „Неофит Рилски“ – Благоевград,  
факултет „Изкуства“, катедра „Музика“ на тема:  
**„МЕТОДИЧЕСКИ ПОДХОДИ В ОБУЧЕНИЕТО ПО ТАМБУРА В  
СТИЛОВЕ ОТ ЮГОЗАПАДНА БЪЛГАРИЯ“**  
за присъждане на образователна и научна степен „доктор“,  
по научно направление 1.3.

Дисертационният труд на Валери Димчев има претенцията да представи в научен и аналитичен аспект:

1. Актуалното състояние на тамбурджийското изкуство в Югозападна България, изследвайки съществуващите изпълнителски и преподавателски практики.
2. Авторската разработка **„Методика за овладяване на характерните стилове от Югозападна България в обучението по тамбура“** – система за преподаване и свирене на тамбура, основана на специфичните стилове от Югозападна България.

От гледна точка на етнологията свиренето на тамбура в Югозападна България представлява истинско явление, защото се счита, че неговата многообхватна и значима съдържателност ярко представя, изразява и обобщава музикалната естетика и душевността на населението от този край. В този ракурс, заложеният изследователски проблем в настоящата дисертация има своята сериозна информационна база за изясняване чертите на изпълнителския език, който се разглежда във възможно най-широките граници и разностранни форми на своето приложение.

**Актуалността на избраната тема е безспорна** - да се събере и извести важен, голям и ценен обем от информация, свързана с тамбурата в Югозападна България, която е представена, описана, анализирана.

**Научната осведоменост на дисертанта по разработвания** проблем несъмнено е свързана със сериозната му педагогическа подготовка и със задълбочени интереси в областта на фолклора изобщо. Положително влияние върху развитието на изследователските му интереси има и неговата дългогодишна изпълнителска практика.

Като изследва изпълнители и преподаватели от различни поколения, Димчев насочва центъра на разработката си към тезата, че е необходимо да се опознаят и овладеят традиционните похвати, техники, мелодии и на тази

основа да се гради съвременен индивидуален стил – достойно продължение на традициите.

**Глава I** прави кратък исторически обзор за произхода, конструкцията, разпространението и видовете тамбури. Разработени са теми като: видове тамбури, области на разпространение, методически ръководства за свирене, автентичният двугласен стил от Югозападна България, процесите на осъвременяване на инструмента и др.

**Глава II** разглежда подходите за обучение по тамбура на известни изпълнители и преподаватели от Югозападна България с техните стилове и инструменти. Изследвани са представители на различни възрастови групи, локален произход, етническа принадлежност. Подходът на дисертанта да осъществи изследвания „на терен“, които да опише и анализира, несъмнено носи научен принос на изследването. Документалните видео и аудио записи, снимки, интервюта дават ценна автентична информация за тамбурата, личностите и съпътстващите процеси. В края на главата Димчев прави заключението, че съвременната тамбура (e<sup>1</sup>, b, g, d) е способна да пресъздава както съвременна музика, така и традиционни стилове.

**Основен приносен елемент на дисертацията е разработената в Глава III „МЕТОДИКА ЗА ОВЛАДЯВАНЕ НА ХАРАКТЕРНИТЕ СТИЛОВЕ ОТ ЮГОЗАПАДНА БЪЛГАРИЯ В ОБУЧЕНИЕТО ПО ТАМБУРА“.**

Представени са общовалидни методически категории в обучението по музикално-изпълнителското изкуство и специфични за обучението по тамбура, методически подходи.

В резултат от дългогодишната си практика като изпълнител и преподавател, Димчев разполага с необходимите технически и артистични познания и компетентност да предложи успешни, рационални решения в различните постановъчни елементи на свиренето. В този смисъл подробно са разработени и описани: стойка на тялото, позиция на ръцете, звукоизвличане, захват на перото и т.н.

Дисертантът акцентира своята методика върху формирането на правилна постановка и овладяването както на типични, така и на иновационни техники и прийоми в свиренето – условия, предполагащи формирането на един завършен изпълнител, и перспективи за неговото бъдещето развитие.

В развитието на целия материал, дисертантът последователно извежда и защитава тезата, че езикът на изпълнителските практики от Югозападна България може да бъде разглеждан като градивна основа и знаков белег за съвременните изпълнители на тамбура и тяхното авторско творчество.

Публикациите на Димчев са пряко свързани с вече изградения авторски подход и същностния дух на дисертацията. Литературните източници са коректно цитирани и следват основната логика на изложението.

Разговорите, интервютата, музикалните изпълнения са дешифрирани и приложени в края на труда.

**Приносните моменти в дисертацията** са прецизно изведени от автора в шест точки, представящи сърцевината на неговия труд. Това научно изследване може да изпълни своята роля на източник на ценна информация и на нови знания за традиционното и съвременно българско фолклорно-изпълнителско изкуство.

**Всичко това ми дава основание да препоръчам на уважаемите членове на научното жури да му присъдят образователната и научна степен „доктор”** по научно направление 1.3 Педагогика на обучението по ... (Педагогика на обучението по музика).

30.10.2017 год.  
гр. София

Член на журито:  
/проф. д. изк. н. Ил. Манолов/